အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းများ

နွေဦးရာသီ မနက်ခင်းတစ်ခုမှာ မောင်မောင်ခက် သူ့သူငယ်ချင်း ကြည်ပြာ့အိမ်သို့ သူ့စက်ဘီးလေးကို လျှင်မြန်စွာနင်းပြီး သွားနေတယ်။ ဒီနှစ်အတွင်းမှာ သူ ကြည်ပြာကို မတွေ့ရတာ အတော်ကြာပြီ။ သူ့ရဲ့ ဆင်းရဲတဲ့ ဘဝလေးကြောင့် ကြည်ပြာနဲ့ ကျောင်းမတူဘူးလေ။ ဒါပေမယ့် ဒီတစ်နှစ်လုံး ဖုန်းလေးရဲ့ အကူ အညီကြောင့် အဆက်အသွယ်တော့ မပြတ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်ဆိုရင် သူတို့နှစ်ယောက် အတူတူတွေ့ပြီး ပျော်ရွှင်စရာအချိန်လေးတွေကို ဖြတ်သန်းကြတယ်လေ။ အထူးသဖြင့် ကြည်ပြာ ဖိတ်တဲ့အချိန် တွေမှာပေါ့။

ကြည်ပြာတို့အိမ်ရဲ့ ရေကူးကန် ဒါမှမဟုတ် ရေနွေးကန်လေးမှာ ရေအတူတူစိမ်ကြတယ်လေ။ ဒါပေမယ့် ခုချိန်ထိ သူတို့ဟာ အဖြူရောင်သူငယ်ချင်းတွေပါ။ ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း ကြည်ပြာတို့အိမ်တောင် လှမ်းတွေ့နေရပြီ။

အံမယ် မကြည်ပြာက အိမ်ရှေ့မှာ ငါ့ကို ရပ်စောင့်လို့နေပါပကော။

မောင်မောင်ခက် သူ့စက်ဘီးလေးကို လှဲထားနေတုန်းပဲ ကြည်ပြာရဲ့ခြေလှမ်းလေးတွေက တန်ဖိုး ကြီးမားတဲ့ သူတို့အိမ်ရှေ့က မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းလေးတွေပေါ်မှာ အပြေးလေး လာနေပြီလေ။ ကြည်ပြာ ဘီကီနီ အနီရဲရဲလေးနဲ့ ဂျင်းဘောင်းဘီအပြတ်လေးကို ဝတ်ထားပါလား။ တစ်ဝက်တစ်ပျက်လေးပေါ်နေတဲ့ ကြည်ပြာရဲ့ ကြီးမားထည်ဝါတဲ့ ရင်သားဖွေးဖွေးလေးဟာ အနီရောင်ရဲရဲဘရာစီယာလေးနဲ့ လွန်စွာပနံရနေတယ်။ မဆီမဆိုင် ညက ကြည့်ခဲ့ရတဲ့ "**The girl next door**" ထဲက **Elisha Cuthbert** ကိုတောင် ပြေးပြီးသတိရမိသေး။

ဒီမလုံ့တလုံလေးက နိမ့်တုံမြင့်တုံ ပြေးလွှားလာနေတော့ မြင်ရတဲ့မြင်ကွင်းကို မိတ်ဆွေတို့ပဲ စဉ်းစား ကြည့်ပါဦး။ ဘယ်လောက် စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းလိုက်မလဲ။

မောင်မောင်ခက် တော်တော်အံ့ဩသွားတယ်။ ဒီလောက်တိုတောင်းတဲ့နှစ်လေးအတွင်းမှာ ဘာဖြစ်လို့ ကြည်ပြာ ဒီလောက် လှပဖွံ့ထွားလာပါလိမ့်။

“ရေအရင်ကူးမလား၊ ရေနွေးကန်ထဲ အရင်စိမ်မလား ...” ကြည်ပြာက ပြုံးရွှင်စွာမေးလိုက်တယ်။ တစ်ဆက်တည်း ...

“ယူ့ကို ပြန်တွေ့ရတာ ပျော်လိုက်တာ။ ကြည်ပြာ ယူ့ဆီက အကြံဉာဏ်လေးတောင်းစရာရှိတယ်။ ကြည်ပြာ ဖုန်းထဲမှာလည်း မပြောချင်ဘူး”

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကြည်ပြာ မောင်မောင်ခက်ရဲ့လက်တွေကိုဆွဲပြီး အိမ်ထဲကို ခေါ်သွားတယ်။

မောင်မောင်ခက် အရင်အခေါက်တွေတည်းက သတိထားမိခဲ့တယ်။ သူတို့ ရေနွေးကန်လေးနဲ့ ရေကူး ကန်လေးတွေကို ဘေးမှာ ဂေဇီဘိုလို့ခေါ်တဲ့ လှပတဲ့အဆောက်အအုံလေးတွေနဲ့ ဝန်းရံထားတယ်ဆိုတာလေ။ ဒါကြောင့် ပရိုက်ဗေစီရှိတယ်လေ။ အပြင်က ကြည့်ရင်လည်း တော်ရုံတန်ရုံ မမြင်ရဘူး။

ကြည်ပြာရဲ့ဘဝဟာ မောင်မောင်ခက်ရဲ့ဘဝနဲ့ တော်တော်လေး ခြားနားပါတယ်။ ကြည်ပြာ့ဘဝဟာ ပြည့်စုံတယ်။ လိုချင်တာအကုန်ရတယ်။ မောင်မောင်ခက်မှာတော့ ဘာမှမရှိဘူး။

နေရောင်ခြည်လေးတွေက ရေကူးကန်ထဲကို လှပစွာဖြာကျနေတယ်။

ကြည်ပြာက သူ့ရဲ့ ဂျင်းဘောင်းဘီအပြတ်လေးကို ချွတ်လိုက်ပြီး ရေကူးကန်ထဲကို လှပစွာ ဒိုင်ဗင်ပစ်ဝင်လိုက်တယ်။ ကြည်ပြာ သူ့ဘောင်းဘီလေးကို ချွတ်လိုက်တဲ့တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ မောင်မောင်ခက်လည်း သူ့ဘောင်းဘီရှည်ကို ချွတ်လိုက်ပြီး ရေကူးဘောင်းဘီနဲ့ ကန်ဘောင်မှာ မတ်တတ်ရပ်နေတယ်။ အပေါ်ပိုင်း ဗလာကျင်းနေတဲ့ မောင်မောင်ခက်ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ရောမပန်းပုရုပ်တွေလို လွန်စွာတင့်တယ်နေတယ်။ ဒါကိုပဲ ကြည်ပြာက နောက်ပြောင်သလိုနဲ့ လေတစ်ချက်ချွန်လိုက်တယ်။

"မြန်မြန်လာ ကိုခက်၊ အချိန်အရမ်းဆွဲတာပဲ"

ကြည်ပြာ ရေတွေနဲ့လှမ်းပက်ပြီးစရင်း ပြောလိုက်တယ်။ ရေထဲမဆင်းခင် မောင်မောင်ခက် တစ်ဖက်လှည့်ပြီး သူ့ဘောင်းဘီထဲကို လက်နှိုက်ပြီး တစ်ခုခု အကြံအဖန်လုပ်လိုက်တာကို ကြည်ပြာ လှမ်းပြီးမြင်လိုက်ရတယ်။

သိပ်မကြာပါဘူး။ မောင်မောင်ခက် ကြည့်ပြာဘက်ပြန်လှည့်ပြီး ရေထဲကို ဒိုင်ဗင်ပစ်ဝင်လိုက်တယ်။ ကြည့်ပြာ့ကိုလည်း ရေနဲ့လှမ်းပက်ပြီး ကျီစယ်လိုက်တယ်။

မောင်မောင်ခက် ကျီစယ်ပြီးပြီးချင်းပဲ ရေကန်ထဲကနေ ပြန်တက်ပြီး ရေကန်ပေါ်ကမှ ထပ်ပြီး ကြည်ပြာရဲ့ လှပတဲ့ရင်သားလေးများကို ရေနဲ့ပက်ပြီး စနေပြန်တယ်။

"ကိုခက်နော် ... နင်တော့လား"

ကြည်ပြာ ပြောရင်း ငါးရံ့ကိုယ်လေးကို လှုပ်ခါပြီး မောင်မောင်ခက်ဆီ ကူးခတ်လာနေတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို ရေထဲဆွဲချဖို့ ကြိုးစားနေတယ်။ မောင်မောင်ခက်ကတော့ ရယ်တာပေါ့။

ကြည်ပြာ့ဘော်ဒီက သူ့တစ်ဝက်လောက်ရှိတာ။ မောင်မောင်ခက်ဟာ သူ့နားရောက်နေတဲ့ ယမင်းရုပ်လေးကို ရေထဲကနေ ဆွဲမပြီး ရေထဲကို ပြန်ပစ်ချလိုက်ပြန်တယ်။

ကြည်ပြာ တော်တော်စိတ်ဆိုးနေပြီ။ သူမ သူ့ကို ပြန်လည်လက်စားချေဖို့ နည်းလမ်းကို ရှာနေတယ်။ သူ့ကို ရေထဲဆွဲချဖို့ကြိုးစားပြန်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကံမကောင်းစွာနဲ့ပဲ မောင်ခက်ဟာ ကြည်ပြာရဲ့လက်ကို ဖမ်းဆုပ်မိသွားတယ်။ ကြည်ပြာ လူးလွန့်နေအောင် အားကုန်ရုန်းကန်နေရတယ်။ ဒီအချိန် တဒင်္ဂလေးမှာပဲ သူ့မျက်လုံးရှေ့မှာရှိနေတဲ့ ငါးရံ့ကိုယ်လုံးလေးကို သတိထားမိသွားတယ်။

တော်တော်လှတယ်ဗျာ။ နေရောင်ကြောင့် ရင်နှစ်မွှာကြားမှာ တွဲလွဲခိုနေတဲ့ ရေစက်ရေမွှားလေးတွေဟာ တဖျတ်ဖျတ်တောက်ပနေတယ်။

မောင်မောင်ခက်ဝန်ခံပါတယ်။ ကြည်ပြာ အရင်နှစ်တွေကထက်စာရင် တော်တော်လေး လှလာ၊ ဖွံ့ထွား လာတယ်ဆိုတာ။ ပုံမှန်အားဖြင့် ကြည့်ရင်တော့ သိပ်မထူးခြားသလိုပဲ။ ဒါပေမယ့် အနီးကပ်မြင်လိုက်ရမှ ကြည်ပြာမှာ တင်းရင်းနေတဲ့ နို့နှစ်ရောင်အသားအရည်၊ ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်ရှိပြီး ငယ်ဂုဏ်မောက်နေတဲ့ဘော်ဒီ၊ ပြီးတော့ မျက်လုံးရှေ့တည့်တည့်က ဖွံ့ပုံသဏ္ဍာန်အချိုင့်လေး ...။ ဟာ ... အရမ်းလှတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကြည်ပြာ့ကို ထူးထူးထွေထွေစိတ်တွေ မထားမိခဲ့ဖူးတာတော့ တကယ်ပါ။ အနည်းဆုံးတော့ ခုချိန်မတိုင်မီ အထိလေ။

ဒီလိုနဲ့ လုံးရင်းထွေးရင်း မောင်မောင်ခက် ရေကန်ထဲ ပြန်ပြုတ်ကျသွားပြန်တယ်။ မောင်မောင်ခက်ဟာ သူ့ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ကြိုးစားနေတဲ့ ငါးရံ့ကိုယ်လေးကို အတင်းဖမ်းချုပ်ထားရတယ်။ ရုန်းကန်နေရတဲ့ ငါးရံ့မ လေးရဲ့ ရင်သားနှစ်မွှာဟာ နိမ့်တုံမြင့်တုံလှုပ်ရှားနေတယ်။ အတင်းချုပ်ထားတဲ့ သူ့ရဲ့ ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးကို ရင်သားနှစ်မွှာဟာ နူးညံ့စွာပွတ်သပ်ကျီစယ်နေတယ်။ မောင်မောင်ခက်ရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ဟာလည်း အဆီပိုမရှိဘဲ တင်းရင်းချပ်ကပ်နေတဲ့ ကြည်ပြာရဲ့ဝမ်းပြင်သားလေးကို ကိုင်တွယ်မိတယ်။

မောင်မောင်ခက် အတော့်ကိုအံ့ဩသွားတယ်။ ဘယ်လောက်ကိုင်လို့ကောင်းလိုက်တဲ့ ဝမ်းပြင်သားလေး လဲလို့။ ရုန်းကန်ထကြွလာတဲ့ မောင်မောင်ခက်ရဲ့စိတ်ဟာ သေးလွန်းတဲ့ ရေကူးဘောင်းဘီလေးကို ဆန့်ကျင်ပြီး ဖြည်းညင်းစွာ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ အတင်းရုန်းဖို့ကြိုးစားနေတဲ့ ကြည်ပြာဟာ ရုတ်တရက် ငြိမ်သွားတယ်။

သူမတစ်ခုခုကို ခံစားလိုက်မိသလိုပဲ။

"ဟဲ့ ကိုခက် အောက်က ဘာကြီးလဲ၊ နင့်ဟာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်၊ နင် ခုနက ဘောင်းဘီထဲကို တစ်ခုခုထိုးထည့်လိုက်တာ ငါမြင်လိုက်တယ်၊ အဲ့ဒါကြီးမလား"

ကြည်ပြာအောက်ကို မျက်လုံးဝိုင်းလေးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်ပြီး မေးလိုက်တယ်။

"မဟုတ်ဘူး အဲဒါ ငါ့ဟာပါ ..."

မောင်မောင်ခက် ပူနေတဲ့မျက်နှာကို အောက်စိုက်ပြီး တိုးတိတ်စွာ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

"ဟင် ..."

ကြည်ပြာ မယုံကြည်နိုင်စွာ ရေထဲကို လက်ထိုးထည့်ပြီး စမ်းလိုက်တယ်။ မောင်မောင်ခက် နောက်ကို ဆုတ်သော်လည်း အနီးကပ်ရှိနေတဲ့ ကြည်ပြာရဲ့လက်ကို ရုတ်တရက်ဆိုတော့ မရှောင်နိုင်ဘူးဖြစ်သွားတယ်။

"အိုး ဘုရားသခင် ..."

ကြည်ပြာ ပင့်သက်ရှိုက်သံလေးနဲ့ ရေရွတ်လိုက်ပြီး ဆက်ကနဲ ပြန်ရုတ်လိုက်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြည်ပြာ့လက်ဟာ သူ့ရဲ့ အရှည်လိုက်ဖုထစ်နေတဲ့ ရေကူးဘောင်းဘီမည်းမည်းလေးကို နောက်တစ်ကြိမ် လာစမ်းပြန်တယ်။

ထပ်မံပြီး ကြည်ပြာ ကိုယ့်စိတ်ကို ဘာလုပ်မိမှန်းမသိဘဲ ဖုထစ်နေတဲ့ အချောင်းကြီးကို အပေါ်ကနေအောက် ဒေါင်လိုက်ပွတ်ဆွဲမိသွားပြန်တယ်။ မောင်မောင်ခက်ညီလေး ပိုပြီး ရှန်းကန်ထကြွလာတယ်။

ညီလေးဟာ ခုနကထက်ပိုပြီး ထကြွလာလိုက်တာ ဘောင်းဘောင်းမျှော့ကြိုးနားတောင် ရောက်နေပြီ။ တင်းမာနေတဲ့ညီလေးဟာ ရှေ့ပြေးအရည်ကြည်လေးတွေတောင် ထွက်လို့။

"အား ကြည်ပြာ ..."

မောင်မောင်ခက် ညည်းညူလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကြည်ပြာဟာ ခုနက သူမ ဘယ်နားရောက်နေတယ်ဘာကို ထိမိတယ်ဆိုတာတောင် မမှတ်မိနိုင်ဘဲ ခုန်ထွက်သွားတယ်။

"အိုး မျိုးသူတောင် နင့်တစ်ဝက်မရှိဘူး"

ကြည်ပြာ မှတ်ချက်ချလိုက်တယ်။

"တော်ပြီ ငါတို့ ရပ်သင့်ပြီ ..."

မောင်မောင်ခက်က ဘာမှမလုပ်ရပါဘဲနဲ့ သူမဘာသာ လာကိုင်မိတာကိုတောင် သတိမရတော့ဘဲ ပြောလိုက်မိတယ်။

ကြည်ပြာ လက်ကိုဖယ်ရင်း မျက်လုံးများက အောက်ကိုစိုက်ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

"ငါ အဲဒါကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြည့်လို့ရမလား ကိုခက်"

မောင်မောင်ခက်ပဲ ဘာရမလဲ။

"အင်း ... ရတာပေါ့"

"အဲဒီခြေနင်းလေးတွေမှာ ထိုင်လိုက်။ ဘာကြောင့်လဲမသိဘူး၊ ငါ အဲဒါကို အရမ်းကြည့်ချင်နေမိတယ်"

"ဒါဟာ ရူးသွပ်မှုတစ်ခုပဲ"လို့ ကြည်ပြာ တိုးတိတ်စွာ ပြောလိုက်တယ်။

မောင်မောင်ခက် သူ့ဘောင်းဘီအမည်းတိုနံ့နံ့လေးကို ရေထဲမှာပဲ ချွတ်ချလိုက်ပြီး တစ်ဝက်တစ်ပျက်ရေထဲရောက်နေတဲ့ ရေကူးကန်လှေကားလေးမှာ ထိုင်လိုက်တယ်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပဲ သူ့ညီလေးဟာလည်း ရေထဲကို ထိုးခွဲပြီးတော့ ထွက်လာတယ်။ သူ့ဘောနှစ်လုံးနဲ့ လိင်ချောင်းကြီးရဲ့ တစ်ဝက်တစ်ပျက်လောက်ပဲ ရေထဲမှာ ကျန်ခဲ့တယ်။

မိုးပေါ်ကို ထောင်ပစ်တော့မယ့် အမြောက်ကြီးတစ်လက်လို သူ့လဒစ်ကြီးနဲ့ လက်နှစ်သစ်လောက်ကတော့ ရေပေါ်ကို ပေါ်နေပြီ။ ကြည်ပြာရဲ့ အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့ မျက်လုံးတစ်စုံဟာ ကြီးမားရှည်လျားပြီး အကြောတွေ အမြောင်းမြောင်းထနေတဲ့ မောင်မောင်ခက်ရဲ့လီးတံကြီးကို မျက်လုံးက မခွာနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ ကြည်ပြာဟာ အဲဒီအမြောက်ကြီးကို စိမ်ပြေနပြေ လေ့လာနေမိတယ်။

ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ လိင်တံကို သတိမဲ့စွာ စိုက်ကြည့်နေတဲ့ ကြည်ပြာကို မောင်မောင်ခက် မယုံကြည်နိုင်အောင်ဖြစ်နေမိတယ်။ သို့သော်လည်း မောင်မောင်ခက်ကော ဘာထူးသေးလဲ၊ သူလည်း ကြည်ပြာရဲ့ ရင်နှစ်မွှာကို အားမနာတမ်း စိုက်ကြည့်နေမိတာပါပဲ။ ရေစိုလို့ တင်းရင်းပြောင်လက်နေတဲ့ ရင်သားဖွေးဖွေးနဲ့ အတူ ချပ်ကပ်နေတဲ့ ဘရာစီယာပေါ်မှာ နို့သီးခေါင်းရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ရေးရေးလေးက မိုးပေါ်ကို ထောင်မတ်နေသယောင်ယောင်။ စိုစွတ်နေတဲ့ ကြည်ပြာရဲ့နှင်းဆီရောင်နှုတ်ခမ်းလေးက သူ့ရဲ့လဒစ်ကြီးကိုသာ လာငုံလိုက်ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲဆိုပြီး မောင်ခက်စဉ်းစားနေမိတယ်။

မိနစ်အနည်းငယ်ကြာတော့ ကြည်ပြာ နောက်ကိုဆုတ်သွားပြီး မျက်မှောင်ကြီးကြုံ့လို့ မေးလိုက်တယ်။

"အဲ့ဒါက ဘယ်တော့လောက်မှ ပြန်ပျော့သွားမှာလဲ"

"အာ ... ပုံမှန်ဆိုရင်တော့ ငါ တစ်ခါနှစ်ခါလောက် အရည်ထွက်ပြီးမှ ပြန်ပျော့သွားတယ်။ တစ်ခါတစ်လေတော့ အကြိမ်ရေများများပြီးမှ ပျော့တယ်"

မောင်မောင်ခက် တဲ့တိုးပဲ ဖြေလိုက်တယ်။

"ကြည်ပြာ ဒီကောင်ကြီး ပျော့သွားအောင် လုပ်ပေးပါဟာ"

"အို ... တကယ်၊ ငါ နင့်ကို တကယ့်ကို ကူညီချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မျိုးသူ ..."

"နင် ကူညီချင်ရင် ဖြစ်ပါတယ် ကြည်ပြာရယ်၊ ငါ့မှာ နည်းလမ်းရှိပါတယ်။ နင့်လက်ကလေးကို ဒီကောင်ကြီးပေါ်ကိုတင်ပြီး ကစားပေးလေ၊ ဒါဆို ဒီကောင်ကြီး ပြန်ပျော့သွားမယ် ထင်တာပဲ"

ကြည်ပြာ ကြောက်ရွံ့နေမိတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကြည့်ပြာအမေ ပြန်လာတော့မှာလေ။ ကြည်ပြာသိတယ် ကိုခက်နဲ့ ဒီပုံစံကြီး နေနေတာကို သူမအမေ မြင်သွားရင် ဘယ်လိုမှ ရှင်းပြလို့ရမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ။

"နင် မတွေးသင့်ဘူး၊ ငါဆိုလိုတာက ငါတို့က အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတွေလေ၊ ပြီးတော့ ငါဆိုလိုတာက နင်သာ မျိုးသူဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင်တော့ ..."

ကြည်ပြာ ထစ်ငေါ့စွာ ပြောမိတယ်။

"ကြည်ပြာ ငါဂရုစိုက်မယ် ထင်လား။ သွားစမ်းပါ၊ ဟေ့ ... ဒါလေးက လက်နဲ့လုပ်ပေးရုံလေးပါ။ သူလည်း ဂရုစိုက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ငါ သေချာပြောရဲတယ်"

သူထက်သန်စွာ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ကြည်ပြာ ဘာကိုမှ ဂရုစိုက်မနေနိုင်တော့ဘူး။ သူ့မျက်လုံးရှေ့မှာ ဖမ်းစားထားတဲ့အရာက သိပ်ကို ဆွဲဆောင်မှုရှိနေတယ်လေ။ တွေးရင်းနဲ့ ကြည်ပြာ့လက်အစုံဟာ မောင်မောင်ခက်ရဲ့ ရှည်လျားတဲ့လိင်တံကြီးပေါ်ကို ပြန်ရောက်သွားပြန်တယ်။ ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဘယ်လောက်သန်မာထွားကြိုင်းလိုက်တဲ့ လိင်တံကြီးလဲ။ အကြောတွေ အပြိုင်းပြိုင်းနဲ့။ မြင်ရုံနဲ့တင် ကြည်ပြာ့ဟိုဟာထဲက အရည်ကြည်တွေ စိမ့်ထွက်လာနေပြီ။

သူမရဲ့လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေနဲ့ မောင်မောင်ခက်ရဲ့လိင်တံကြီးကို ထက်အောက်ရွှေ့လျားပြီး ပြုစုနေမိတယ်။ မောင်မောင်ခက်ရဲ့ဥနှစ်လုံးဟာ သူ့ရဲ့ဖီလင်တွေနဲ့အတူ အပေါ်ကို တက်လာတယ်။ ကြည်ပြာက လိင်တံရဲ့အရေပြားတွေကိုဆွဲချလိုက်ရင် ပေါ်လာလိုက်၊ အပေါ်ပြန်ပင့်တင်လိုက်ရင် ပျောက်သွားလိုက်ဖြစ်နေတဲ့ နီရဲနေတဲ့ ဒစ်ကြီးကို စွဲမက်စွာကြည့်နေမိတယ်။ မောင်မောင်ခက်ရဲ့လိင်တံကြီးထိပ်မှာ သုတ်ရည်ကြည်လေးတွေ စိမ့်ထွက်လာတယ်။

ကြည်ပြာရဲ့ မောဟိုက်နေတဲ့ အသက်ရှုသံနဲ့လိုက်ပြီး ဝိုင်းစက်တဲ့နို့လေးဟာ နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက် ဖြစ်နေတယ်။ ကြည်ပြာဟာ စိတ်ဆန္ဒပြင်းပြစွာ ထက်အောက်စုန်ချီဆန်ချီ ပွတ်သပ်ပေးနေမိတယ်။ လိင်တံကြီးဟာ မာသထက်မာလာတာနဲ့အတူ ကြည်ပြာ့လက်ဖဝါးနုနုလေးဟာလည်း လိင်တံရဲ့အရင်းရောက်တဲ့အထိ ဆွဲချပြီး ဆောင့်ပေးနေမိတယ်။ နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ ကာမဆန္ဒတွေဟာ ဒီရေအလား တလွှားလွှား တက်လာနေတယ်။ ကြည်ပြာ အားမရတော့ဘဲ ရှည်လျားလှတဲ့ လိင်တံကြီးကို သူ့ရဲ့လက်နှစ်ဖက်လုံးကို သုံးပြီး တင်းတင်းကြီး ဆုပ်ကိုင်ကာ ထုပေးနေတယ်။

ကြည့်ပါဦး၊ လက်နှစ်ဘက်နဲ့ကိုင်တာတောင် သူ့ဒစ်ကြီးက အပေါ်ကို နှစ်လက်မလောက် ပြူထွက်နေသေးတယ်။ အချက်တိုင်းအချက်တိုင်း သူမရဲ့လက်တွေကို လိင်တံကြီးအရင်းရောက်တဲ့အထိ ထုပေးနေမိတယ်။ လိင်ချောင်းကြီးတစ်ချောင်းလုံးဟာလည်း ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ရမ်းနေတယ်။ ကြည်ပြာဟာ သူမရဲ့လက်အောက်ဆုံးကို ရောက်တဲ့အထိ ဘောနှစ်လုံးကို တူထုသလိုပဲ လက်နုနုလေးကို လက်သီးဆုပ်သဏ္ဍာန်လုပ်ပြီး ထုပေးနေမိတယ်။

ဒီလောက် အားနဲ့မာန်နဲ့ ထုပေးနေတာကိုတောင်မှ ဘာမှမဖြစ်သေးတဲ့ မောင်မောင်ခက်ကိုကြည့်ပြီး ကြည်ပြာ အထင်ကြီးလာခဲ့မိတယ်။ မိနစ်သုံးဆယ်လောက်ကြာတဲ့အထိ ကြည်ပြာ သူ့ရဲ့လက်ချောင်းလေးတွေ လိင်တံကြီးတစ်ခုလုံးကို ထိမိအောင် မဆုပ်ကိုင်နိုင်သော်လည်း တာဝန်ကျေပွန်စွာ ပြုစုပေးနေမိတယ်။

မောင်မောင်ခက် လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်မှာထောက်လိုက်ပြီး သူ့ရဲ့အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းရဲ့ လှုပ်ရှားနေတဲ့ ရင်နှစ်မွှာနဲ့ ထက်အောက်စုန်ဆန်လှုပ်ရှားနေတဲ့လက်နှစ်ဖက်ကို ဖိမ်ခံပြီး ကြည့်နေမိတယ်။

"အိုး ... ငါပြီးတော့မှာပါလား ... ဒါကြောင့်လည်း မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းဆိုတာ ရှိသင့်တာ"ဆိုပြီး မောင်မောင်ခက် စဉ်းစားနေမိတယ်။

ကြည်ပြာ တင်းမာနေတဲ့လိင်တံကြီးကို ကြည့်နေရာကနေ ခဏရပ်၊ ပါးစပ်ကြီးဟပြီး ဖိမ်ခံနေတဲ့ မောင်မောင်ခက်ကို ပြုံးကြည့်ရင်း ...

"အိုး ... ကိုခက် ဒါကြီးက အရမ်းကို ကြီးလာနေပြီ"

အမှန်ကတော့ မောင်မောင်ခက် အရမ်းထန်သွားအောင် ပြောလိုက်တာပါ။

တော်တော်ကြာတဲ့အထိ မပြီးသေးတဲ့ မောင်မောင်ခက်ကို ကြည့်ပြီး ကြည်ပြာက ...

"ကိုခက် နင် မပြီးသေးဘူးလား၊ ငါ့လက်တွေ ညောင်းကိုက်လာပြီ"

"ဟင့်အင်း၊ ဒါပေမယ့် နင့်ရဲ့နို့နှစ်လုံးကြားကို လုပ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ ပြီးမယ်ထင်တာပဲ"

မောင်မောင်ခက် သွေးတိုးစမ်းကြည့်လိုက်တယ်။

"ကြည်ပြာလည်း မပြောတတ်ဘူး"

မပြောတတ်ဘူးဆိုတဲ့ ကြည်ပြာတစ်ယောက် လက်နှစ်ဖက်တော့ နောက်ကျောဘက်က ဘရာစီယာချိတ်ဆီ ရောက်ပြီးနေပြီ။

နေရောင်ခြည်အောက်မှာ ပေါ်ထွက်လာတဲ့ ကြည်ပြာရဲ့ရင်နှစ်မွှာဟာ လူကို အသက်ရှူမှားစေပါတယ်။ တကယ်ပါဗျာ ... နို့သီးခေါင်းလေးတွေက သာလှ မီးခြစ်ဆံခေါင်းထက် နည်းနည်းပေါ့။ ပန်းရောင်လေးကို ပြေးနေတာပဲ။ နို့နှစ်ရောင်ရင်သားတွေကလည်း စက်ဝိုင်းတောင် အမေခေါ်ရမယ်။ သုံးဆယ့်လေးလောက်ရှိတဲ့ နို့ဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေက တကယ့်ကို လှတယ်ဗျာ။

ဘရာစီယာချွတ်ပြီးသော်လည်း ကြည်ပြာက မသိချင်ဟန်ဆောင်ပြီး ဆက်ပြီးထုပေးနေတုန်းပဲ။ ဒီလိုနဲ့ တဖြည်းဖြည်း သူမရဲ့လက်တွေဟာ တကယ်ပဲ နှေးကွေးလာပါပြီ။

"ငါ မျိုးသူနဲ့ ဒါမျိုး တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးဘူး။ နင်ဘာလုပ်ဦးမှာလဲ ..."

ကြည်ပြာက မေးလိုက်သည်။

မောင်မောင်ခက်ဆင်တဲ့ ခွင်ထဲကိုတော့ ကြည်ပြာတစ်ယောက် တန်းတန်းမတ်မတ်ကို တိုးဝင်လာနေပါပြီ။

"ဒီမှာကြည့် ကြည်ပြာ ... ကြည်ပြာ့လက်နှစ်ဖက်ကို နို့နှစ်လုံးရဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက်ကနေ ကိုင်ပြီး ညှပ်နိုင်သလောက်ညှပ်ထား ..."

ပြောရင်းနဲ့ မောင်မောင်ခက် သူမနို့နှစ်လုံးကို ညှပ်ပြီး လုပ်ပြလိုက်တယ်။

စနေနှစ်ခိုင်ရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုက မောင်မောင်ခက်ကို တအားကောင်းစေတယ်။ တကယ့်ကို ဖွံ့ထွားတယ်။ တကယ့်ကို တင်းရင်းတယ်။

မောင်မောင်ခက်ဟာ ကြည်ပြာကျတော့ သူ့လိင်တံကို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ကိုင်တွယ်ခဲ့ပြီးတော့ သူကျတော့ သူမဘော်ဒီကို မသုံးသပ်ရတာကို အတော်ပဲ မကျေမနပ်ဖြစ်နေပုံရတယ်။ အတင်းကို ဖျစ်ညှစ်နေတော့တာပဲ။ မောင်မောင်ခက်ရဲ့ညှစ်အားကြောင့် ကြည်ပြာ စိတ်ပါလက်ပါရှိလာပုံရတယ်။ နာကျင်မှုနဲ့အတူ ခံစားချက်က တအားကောင်းလွန်းလှတယ်လေ။

ကြည်ပြာလည်း သူလုပ်ပြတဲ့အတိုင်း လိုက်လုပ်တယ်။ မောင်မောင်ခက်ဟာ အရင်က သူ့လိင်တံနဲ့ တော်မယ့် ရင်နှစ်မွှာကြားကို တစ်ခါမှ မလုပ်ခဲ့ရဖူးဘူး။ ဒါပေမယ့် ကြည်ပြာနဲ့ကျတော့ သူ့ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတော့မယ်။ ဒီလောက် ငါးရံ့ကိုယ်လုံးလေးမှာ ဒီလောက်ဖွံ့ထွားတဲ့နို့နှစ်လုံး ဘာလို့ရှိနေတာလဲ။ သြော် ...

ဟိုးရက်တွေတုန်းက ဟိုးလေးတကျော်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ရေကူးဝတ်စုံနဲ့ အေးမြတ်သူတောင် ထင်ထားတာထက် ပိုအယ် နေသေးတာပဲဆိုပြီး မောင်မောင်ခက် စဉ်းစားနေတယ်။

မောင်မောင်ခက် ရေကူးကန်ဘေးမှာ ချထားတဲ့ နေလောင်ခံကရင်မ်ဗူးလေးကို လှမ်းယူလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့လိင်တံကြီးတစ်လျောက်မှာ ထက်အောက်စုံဆန် ပွတ်လိမ်းလိုက်တယ်။ ပြီးတာနဲ့ ကြည်ပြာ့ကို ပုခုံးနှစ်ဖက်ကနေ ဆွဲယူလိုက်ပြီး သူ့နားရောက်စေလိုက်တယ်။

ရေကူးကန်ဘေးမှာ ထိုင်နေတဲ့ မောင်မောင်ခက်ဟာ သူ့ညီလေး အဆင်ပြေအောင် ကြည်ပြာ့ကို သူ့အထက်ရောက်သည်အထိ လေကားထစ် နှစ်ထစ်သုံးထစ် တက်စေလိုက်တယ်။ ပြီးတာနဲ့ ခပ်သွက်သွက်ပဲ ပေါင်နှစ်ချောင်းကြားမှာ မတ်တပ်ရပ်နေတဲ့ ကြည်ပြာကို တဖြည်းဖြည်းချင်း နိမ့်ဆင်းစေပြီး၊ လိင်တံကြီးက ကြည်ပြာ့ရင်နှစ်မွှာကြား အောက်ဘက်ကနေ တဖြည်းဖြည်း တိုးဝင်စေတယ်။ ကြည်ပြာကလည်း သူမနို့တွေ တင်းကျပ်စွာရှိနေအောင် လက်နှစ်ဖက် အတင်းညှပ်ပေးထားတယ်။

တဖြည်းဖြည်း တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မှိုပွင့်ပုံ ဒစ်ဖျားကြီးဟာ ကြည်ပြာ့ရင်ညွန့်ကြားကနေ ပေါ်ထွက်လာ နေတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ရင်နှစ်မွှာကြားကနေ ကြည်ပြာ့လည်ချောင်းမွတ်မွတ်လေးကို ထောက်မိတဲ့တိုင်အောင်ပါပဲ။ စတင်ပြီး နို့နှစ်လုံးကြားက ချောမွတ်နူးညံ့တဲ့အထိအတွေ့ကိုခံစားရင်း မောင်မောင်ခက် စဆောင့်ပါတော့တယ်။

သူ့ရဲ့အားပါတဲ့ ထိုးဆောင့်ချက်တွေကြောင့် ကြည်ပြာ ပင့်သက်ရှိုက်သံလေးနဲ့အတူ ...

"အိုး ... နင့်ဟာကြီးကလည်းဟယ် ... ငါ့ရင်သားတွေဆီကနေ နင့်လိင်တံကြီး တဒုတ်ဒုတ်နဲ့ သွေးခုန် နှုန်းကိုတောင် ခံစားမိနေရတယ်။

မောင်မောင်ခက် သိလိုက်ပါပြီ။ သူကြာရှည်တောင့်မခံနိုင်တော့ဘူးဆိုတာ။

ကြည်ပြာ့နို့တွေနဲ့သာ အစကတည်းက ပြုစုပေးခဲ့ရင် သူဒီအချိန်အထိ တောင့်ခံနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကြည်ပြာဆိုတာ ဟိုးအရင်တည်းက မောင်မောင်ခက်ရဲ့ တိတ်တခိုးလမင်းလေးလေ။ ခုတော့ သူတို့နှစ်ယောက် ကြားမှာ ခြားထားတဲ့ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ တံတိုင်းကြီးကို ဖြိုဖျက်လိုက်နိုင်ပြီလေ။ သူ့ရဲ့ ရမ္မက်မီး တွေဟာ ခုနကထက် ဆယ်ဆလောက်ကို တောက်လောင်လာတယ်။ မောင်မောင်ခက် ကြည်ပြာ့ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်ပြီး တအားကျုံးနေမိတယ်။

ကြည်ပြာက ...

"ဒါကြီးက ငါ့ရင်နှစ်မွှာကြားမှာ တကယ့်ကို မဆန့်မပြဲကြီးဖြစ်နေပြီ။ နင် ဒီလောက်ကြီး ကြီးလိမ့် မယ်လို့ ငါယုံတောင်မယုံမိဘူး ..."လို့ လွှတ်ကနဲအော်လိုက်တယ်။

မောင်မောင်ခက် သူ့ရဲ့လှုပ်ရှားမှုကို လုံးဝရပ်လို့မရတော့။ ပြင်းထန်စွာဆောင့်နေမိတယ်။ သူမ ကလည်း တင်းကျပ်သထက် တင်းကျပ်အောင် နို့နှစ်လုံးကို ညှပ်ထားပေးနေတယ်။ တင်းကျပ်လွန်းတဲ့ညှပ်အား နူးညံ့ချောမွေ့လွန်းတဲ့အထိအတွေ့ကြောင့် မောင်မောင်ခက်လိင်တံကြီးဟာ နို့နှစ်လုံးကြားကနေပြီး များပြား လှတဲ့ ပျစ်ချွဲချွဲသုတ်ရည်တွေကို ပန်းထုတ်လိုက်တာ ကြည်ပြာ့မေးစေ့ကိုတောင် သွားကပ်နေတယ်။ ဗျစ်ကနဲ ဗျစ်ကနဲ ထွက်နေတဲ့ သုတ်ရည်တွေဟာ မရပ်တော့ဘူးလားလို့တောင် ထင်ရတယ်။

"ငါ့နို့နှစ်လုံးကြားကနေ နင့်ဟာကြီး တဆတ်ဆတ်တုန်နေတာ အသည်းယားစရာ ကောင်းလိုက်တာဟယ် ..."

ကြည်ပြာက နို့နှစ်လုံးကို တင်းကျပ်စွာညှပ်ရင်း ပြောလိုက်တယ်။

ပြီးသွားသည့်တိုင်အောင် မောင်မောင်ခက် မရပ်နိုင်။ အသိစိတ်ပျောက်နေသလို ကောင်းလွန်းတဲ့ ခံစားချက်ကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲ ဆက်လက်ဆောင့်နေမိတယ်။ သူ့တိတ်တခိုးလမင်းလေးရဲ့ တင်းရင်းဖွံ့ထွားလှတဲ့ ရင်နှစ်မွှာကြားကို ဆောင့်ရတာဆိုတော့ ဥနှစ်လုံးတောင် ကိုက်ခဲလာတဲ့အထိ သုတ်ရည်တွေကို တဖျင်းဖျင်းနဲ့ ပန်းထုတ်နေတာ မရပ်တော့ဘူးလားတောင် အောက်မေ့ရတယ်။

"ကိုခက် !!! ..."

ကြည်ပြာ ဟောက်လိုက်တယ်။

"နင်က ငါ့တစ်ကိုယ်လုံးကို သုက်တွေနဲ့ ပေပွကုန်အောင် လုပ်နေတာလား ..."

ကြည်ပြာက စိတ်ဆိုးနေတဲ့ပုံစံနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။ ပြောသာပြောနေတာပါ။ ကြည်ပြာက သူ့နို့နှစ်လုံးကြားက လိင်တံကြီးကို လက်နဲ့ပြောင်းပြီး ရှိသမျှသုက်တွေ အကုန်ထုတ်ပေးနေသလား ထင်ရအောင် ထုပေးနေတုန်းပဲ။ မောင်မောင်ခက်ရဲ့ အတွေ့အကြုံအရ မိန်းကလေးတွေလက်နဲ့ထုပေးရင် ပြီးပြည့်စုံတဲ့ ပြီးဆုံးခြင်း ပန်းတိုင်ထိတိုင်အောင် လုပ်ပေးတယ်ဆိုတာ မောင်မောင်ခက် သိနေတယ်လေ။

သုက်ရည်တွေကုန်သွားတော့မှ ကြည်ပြာ့လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေက သူမရင်သားပေါ်မှာ ပေပွနေတဲ့ ကိုခက်ရဲ့သုတ်ရည်တွေကို ပွတ်သပ်ကြည့်နေတယ်။ ပြီးတော့ လက်ချောင်းလေးတွေကို ထောင်ပြီး ပျစ်ချွဲချွဲအရည်တွေကို အထူးအဆန်းလို ကိုင်တွယ်ကြည့်နေမိတယ်။

"အရမ်းများတာပဲ ... အိုးဂေါ့ဒ် နင့်ဟာကြီးကလည်း အကြောတွေ အပြိုင်းအရိုင်းထနေလိုက်တာ ကြောက်စရာကြီး"ဆိုပြီး ကြည်ပြာဟာ သံမဏိချောင်းကြီးလို တင်းမာနေတဲ့ လိင်တံကြီးတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ အကြောကြီးတွေကို ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်ပေးနေတယ်။

ကြည်ပြာ အသိစိတ်ပြန်ဝင်လာတယ်။ သူမသတိထားမိလိုက်တာက သူမဘော်ဒီအပေါ်ပိုင်းမှာ ပျစ်ချွဲချွဲ သုတ်ရည်တွေ ပေပွနေတယ်ဆိုတာပါပဲ။ ရေကူးကန်ထဲမှာ သူမကိုယ်သူမ လျင်မြန်စွာ ဆေးကြောလိုက်တယ်။

မောင်မောင်ခက်ကတော့ ကြည်ပြာ့ရဲ့ ဗလာကျင်းနေတဲ့ ရင်နှစ်မွှာနဲ့ သေးကျင်တဲ့ခါးလေးကို အရသာခံပြီး ကြည့်နေမိတယ်။ သူ့ရဲ့ရမ္မက်မီးကတော့ မငြိမ်းသေးတာအမှန်ပဲ။

ကြည်ပြာ ဆေးကြောသုတ်သင်ပြီး အပေါ်ကို ပြန်တက်လာသည့်တိုင်အောင် မောင်မောင်ခက်ရဲ့ လိင်တံကြီးဟာ အမြောက်ကြီးလို ထောင်မတ်နေဆဲပဲ။

"ထ ... သွားဆေးချည်၊ ငါ့အမေ ..."

ပြောနေရင်းနဲ့ ကြည်ပြာ့နှုတ်တို့ ဆွံ့အသွားတယ်။ သူမမျက်လုံးလေးတွေက စိုက်ကြည့်ရင်း ...

"ဟဲ့ နင့်ဟာကလည်း ခုထက်ထိ မာတောင်နေတုန်းပါလား"

"အင်းလေ ... ငါ နင့်ကို ပြောသားပဲ။ ငါ့ဟာကို တစ်ခါတစ်လေ လေးငါးခါပြီးမှ ပျော့ပါတယ်ဆို ..."

မောင်မောင်ခက် ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

"ဟဲ့ ... ဒါပေမယ့် ငါ့အမေက ခဏနေရင် ပြန်လာတော့မှာ ..."

မောင်မောင်ခက်ကလည်း သူ့အမြောက်ကြီးကို ခေါင်းဆတ်ပြလိုက်ပြီး ...

"ကောင်းပြီလေ ... ဒါပေမယ့် ငါဒီအတိုင်းကြီးတော့ လျှောက်သွားလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး"

"နင် ငါ့အခန်းထဲမှာတော့ ပုန်းလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး"

သူမက စိုးရိမ်စွာ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

"အိုး ... ငါသိပြီ၊ နင် ရေချိုးကန်ထဲ ဝင်စိမ်နေ။ ဒါဆို အမေလည်း နင့်ဟာကို မြင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး"

ပြောပြောဆိုဆို ကြည်ပြာက မောင်မောင်ခက်လက်ကို ဆွဲပြီး ရေချိုးကန်ဘက်ကို ခေါ်သွားတယ်။ နှစ်ယောက်သား ရေချိုးစိမ်ကန်ထဲကို တူတူဝင်ထိုင်ကြတယ်။ ကြည်ပြာက သူ့ကို အံ့သြစွာကြည့်ရင်း ...

"နင် နောက်တစ်ကြိမ် ပြီးချင်သေးလို့လား"

မောင်မောင်ခက်က ရမ္မက်ပြင်းပြစွာဖြင့် ...

"ကူညီပါဦး ကြည်ပြာရယ်၊ နော် ... ဒီတစ်ခါ နင့်ဟာလေးနဲ့လေ၊ နော် ... ဒါဆိုရင်တော့ ဒီကောင်ကြီး ခေါင်းကျိုးပါပြီကွာ။ သူမထောင်နိုင်လောက်တော့ပါဘူး"

"အာ ... မဖြစ်လောက်ဘူး၊ ငါ့ဟာလေး စုတ်ပြတ်သပ်သွားလိမ့်မယ် ..."

ကြည်ပြာက မျက်လုံးပြူးပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"အို ... ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ နင်က သေးသေးကွေးကွေးလေးမှ မဟုတ်တာကွာ တခြားကောင်မလေးတွေနဲ့တောင် အဆင်ပြေသေးတာပဲ"

"ဘယ်လို၊ ဘာ ... နင့်ဟာကြီးနဲ့ တခြားကောင်မလေးတွေထဲကို ထည့်တယ်။ ဟုတ်လား၊ သေချာလို့လားဟာ။ ဘယ်သူလဲ"

ကြည်ပြာ အံ့သြနေတယ်။ ဒါပေမယ့် သူမပုံစံကို ကြည့်ရတာ စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုကို လက်ခံချင်သလိုလို ဖြစ်နေတယ်။

ကြည်ပြာ သတိမထားလိုက်မိတဲ့အချိန်လေးမှာပဲ မောင်မောင်ခက် လျင်မြန်စွာပဲ သူမနားကို ချဉ်းကပ်သွားတယ်။ သူ့ရဲ့လက်ကြီးတွေက ကြည်ပြာ့ပေါင်ကြားထဲကို တဖြည်းဖြည်းတိုးဝင်လာတယ်။

“အို ... ကိုခက် မလုပ်ပါနဲ့။ ခုနက နင့်ကို သနားလို့ လုပ်ပေးတာ ခုဟာကတော့ ...”

ကြည်ပြာ ငြင်းလိုက်တယ်။

သို့သော်လည်း ... သို့သော်လည်းပေါ့။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မောင်မောင်ခက်လက်ကြီးတွေဟာ အတွင်းခံနီနီရဲရဲလေးသာ အုပ်ထားတဲ့ ကြည်ပြာ့ရတနာလေးဆီကို ရောက်လာခဲ့တယ်။ ရေထဲကနေပြီး ရောက်လာတဲ့ သူ့ရဲ့လက်ချောင်းတုတ်တုတ်တွေဟာ အစပိုင်းမှာတော့ ဘီကီနီအနီရဲရဲလေးပေါ်ကနေပဲ တဖြည်းဖြည်း ပွတ်သပ်ပေးနေတယ်။ သူ့ရဲ့ပွတ်သပ်မှုကို စည်းချက်လိုက်ပြီး ကြည်ပြာ့ပါးစပ်ကနေ တအင်းအင်းနဲ့ ညည်းညူသံတွေ ထွက်လာတယ်။

ကျွမ်းကျင်လှတဲ့ မောင်မောင်ခက်ရဲ့လက်ချောင်းတွေအောက်မှာ ကြည်ပြာတစ်ယောက် ခေါင်းလေးကို ရေရွှေးကန်အစွန်းနောက်ပစ်၊ ခါးလေးကိုကော့ပြီး အလူးအလဲခံစားနေရပါတော့တယ်။

အားမပါတဲ့ လက်ကလေးတစ်စုံဟာ မောင်မောင်ခက်ရဲ့လက်တွေကို တားမြစ်ဖို့ကြိုးစားနေတယ်။ သူကတော့ ဘာကိုမှ ဂရုစိုက်မနေတော့ဘူး။ သူ သူမရဲ့ ဘော်ဒီတစ်ခုလုံးကို အနီးကပ် သုံးသပ်နေမိတယ်။

ခေါင်းလေးနောက်ပစ်၊ ခါးလေးကို ကော့ထားတဲ့အတွက်ကြောင့် သူမရဲ့ရင်နှစ်မွှာဟာ ပိုပြီးချွန်ထွက်မို့မောက်လာတယ်။ ပိုပြီးကြီးထွားလာသယောင်ယောင်ဖြစ်နေတယ်။

မောင်မောင်ခက်ရဲ့ လွတ်နေတဲ့လက်တစ်ဖက်ဟာလည်း အလိုအလျောက် ရင်သားတွေပေါ်ကို ရောက်သွားတယ်။ ခုမှပဲ မောင်မောင်ခက်တစ်ယောက် ဝဋ်လည်တော့တယ်။ တစ်ဖက်က နူးညံ့တဲ့ အတွင်းသားတွေကို နှိုးဆွနေသလို တစ်ဖက်ကလည်း တင်းရင်းချောမွတ်တဲ့ စနေနှစ်ခိုင်ကို အားရပါးရ ဆုပ်နယ်နေရင်း အလုပ်တွေ ရှုပ်နေတယ်။

ကြည်ပြာက ညည်းညူသံ၊ ဖောလေးနဲ့ ...

“အိုးမိုင်ဂေါ့ဒ် ကိုခက် ... ငါမလုပ်နိုင်ဘူးနော်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး တော်ပါတော့”

သူဘာကိုမှ ဂရုစိုက်မနေနိုင်တော့ဘူး။ သူတိတ်တခိုးမျှော်လင့်ခဲ့ရတဲ့သူလေးကို ဘယ်လိုနှိုးဆွရမလဲ ဆိုတာပဲ စိတ်ဝင်စားနေတယ်။ မောင်မောင်ခက်ရဲ့လက်အစုံဟာ ပိုးသားလေးလို နူးညံ့နေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ကျွမ်းကျင်စွာပွတ်သပ်ပေးနေတယ်။ နှိုးဆွပေးနေတယ်။ ဘောင်းဘီပေါ်က ပွတ်သပ်နေရာကနေ တစ်ဆင့်တက်ပြီး ဆက်ကနဲဆိုသလို မောင်မောင်ခက် လက်ချောင်းတုတ်တုတ်ကြီးဟာ ဘောင်းဘီနီရဲရဲလေးကို ဆွဲဖယ်ပြီး ကြည်ပြာရဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းသား နုနုညက်ညက်လေးတွေကို ထိတွေ့မိတယ်ဆိုရင်ပဲ ကြည်ပြာဟာ လုံးဝကျရှုံးသူတစ်ယောက်လို အလံဖြူထောင်သွားပါတော့တယ်။

လျှောကနဲဆိုသလို မောင်မောင်ခက်ရဲ့ လက်ချောင်းတုတ်တုတ်ကြီးတွေဟာ စေ့ကပ်စွာ ဖုံးအုပ်ထားတဲ့ နှုတ်ခမ်းသားတွေကြားထဲကို တိုးဝင်ပြီး အတွင်းသားပူပူနွေးနွေးလေးတွေဆီကို နယ်ချဲ့ပါတော့တယ်။

"အား ..."

ကျယ်လောင်စွာအော်လိုက်တဲ့ ကြည်ပြာရဲ့အော်သံလေး ပေါ်ထွက်လာတော့တယ်။ မောင်မောင်ခက်ရဲ့ လက်ချောင်းတွေ တိုးဝင်လာလေ၊ ကြည်ပြာရဲ့ နာကျင်စွာ ညည်းညူသံတွေက ပိုပြီးကျယ်လောင်လာလေပါပဲ။ ကြည်ပြာရဲ့ ကူကယ်ရာမဲ့ စိုက်ကြည့်နေတဲ့မျက်ဝန်းတစ်စုံနဲ့ နာကျင်စွာညည်းညူသံတွေက မောင်မောင်ခက်ကို ဘယ်လိုမှ မတုန်လှုပ်စေပါဘူး။

တားဆီးလို့ ရလိုရငြား လက်ချောင်းကြီးတွေကို တင်းကျပ်စွာ ညှစ်ထားမိတယ်။ မောင်မောင်ခက်ရဲ့ လက်ချောင်းကြီးတွေကတော့ ဆက်လက်ဝင်ထွက်သွားလာနေဆဲပဲ။ ကြည်ပြာခံစားချက်တွေဟာ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလို့လာပါပြီ။

သူမ တစ်ခါမှ မခံစားဖူးတဲ့ ကာမရေလျဉ်ကြောပေါ်မှာ ကြည်ပြာမျောနေတယ်ဆိုတာ မောင်မောင်ခက် သိလိုက်ပါတယ်။ ကြည်ပြာ အသိစိတ်မဲ့သူတစ်ယောက်လို ညည်းတွားနေမိတယ်။

သူမြင်လိုက်ရတာက ဒီခံစားမှုတွေဟာ ပထမဆုံးပါပဲလို့ ပြောနေတဲ့ ကြည်ပြာရဲ့ မျက်ဝန်းတစ်စုံ။

"သမီးရေ ... မေမေ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီ"

မောင်မောင်ခက် ကြားလိုက်ရတာက အိမ်အတွင်းမှ ကြည်ပြာအမေရဲ့အော်သံ။ ကြည်ပြာမျက်ဝန်းအစုံ ပြူးကျယ်သွားတယ်။

"ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာ အန်တီ"

မောင်မောင်ခက် ပြန်အော်လိုက်တယ်။

"အေး မောင်မောင်ခက် ... ငါစားပြီး တစ်မှေးမှေးလိုက်အုံးမယ်။ မင်းမပြန်ရင်မပြန်နဲ့ဦးလေ"

နောက်ဖေးဘက်မှာ ဘာတွေဖြစ်လို့ဖြစ်နေမှန်းမသိတဲ့ အန်တီရဲ့ပြန်အော်သံ တဖြည်းဖြည်းတိုးသွားတာ မောင်မောင်ခက် ကြားနေရင်းနဲ့ သူ့ရဲ့လက်ချောင်းတုတ်တုတ်တွေဟာလည်း အန်တီ့သမီးရဲ့ ပစ္စည်းလေး အတွင်းကို ဆက်လက်ဝင်ထွက်နေတုန်းပဲ။

ကြည်ပြာ လွန်စွာကြောက်ရွံ့သွားတယ်။ အဖုတ်လေးကတော့ ကြည်ပြာနဲ့ ဆန့်ကျင်စွာ အရည်ကြည် လေးတွေ စိမ့်ထွက်နေပြီ။

"သေတော့မှာပဲ။ တော်သေးတယ် ... ငါတို့ မိတော့မလို့"

မောင်မောင်ခက် တွေးနေမိတယ်။ တွေးသာတွေးနေတာ မောင်မောင်ခက်ကတော့ လုပ်စရာရှိတာကို ဆက်လုပ်နေဆဲပဲ။ သူ ကြည်ပြာရဲ့ရင်သားတွေ ရေနွေးကန်ဘောင်ကို ထိတဲ့အထိ တွန်းထုတ်လိုက်တယ်။ မောင်မောင်ခက်လိုချင်တဲ့ ကြည်ပြာရဲ့ဖင်လုံးလုံးလေးတွေကို မြင်ရတဲ့အထိပေါ့။

"တောက် … ဖင်လုံးလေးတွေ တင်းရင်းနေလိုက်တာ တော်တော့်ကို ကင်ချင်စရာကောင်းတာပဲ" လို့ တွေးရင်းနဲ့ပဲ ဘောင်းဘီနီရဲရဲလေးကို လက်တစ်ဖက်နဲ့ဆောင့်ချွတ်လိုက်ပြီး သူ့ဒစ်ကြီးနဲ့ ကြည်ပြာ့ပစ္စည်းလေးကို ပစ်ထောက်ဖို့ကြိုးစားလိုက်တယ်။

ထိပ်ဖူးကြီးက ကြည်ပြာရဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းသားတွေကို လာထိလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကြည်ပြာရဲ့ ရမ္မက်ဆန်တဲ့ ညည်းညူသံလေးကို ကြားလိုက်ရတယ်။ မောင်မောင်ခက်တစ်ယောက် လမ်းကြောင်းပြောင်းပြီး ပေါင်ကြားကို ဆောင့်နေတယ်။ ဆက်တိုက်ဆိုသလို တိုးလို့တိုးလို့ ပွတ်သပ်ပေးနေတဲ့ ထိပ်ဖူးကြီးရဲ့ အထိအတွေ့ကြောင့် ကြည်ပြာ့တစ်ကိုယ်လုံး ပူလောင်တုန်ယင်လာရတယ်။

သူ့ရဲ့အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းကို ပက်ပက်စက်စက် ကင်ပြစ်ချင်တဲ့စိတ်ကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်ရှိသူ တစ်ယောက်လို ခံစားနေရတယ်။ ဒါပေမယ့် ရေနွေးကန်ဘောင်ပေါ်မှာ တွဲလွဲလေးခိုနေတဲ့ ရင်သားလေးတွေ၊ ထိပ်ဖူးကြီးဆီကနေ ထိတွေ့နေရတဲ့ အထိအတွေ့တွေကိုတော့ ဘယ်လိုမှ လွန်ဆန်လို့မရပါဘူး။

သူငယ်ချင်းဖြစ်လည်း လုပ်လို့ရတာပါပဲလေလို့ တွေးရင်းနဲ့ သူ့ရဲ့ နီရဲပြောင်လက်နေတဲ့ထိပ်ဖူးကြီးကို ကြည်ပြာ့ရဲ့ စေ့ကပ်နေတဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ထိုးခွဲပြီး တိုးဝင်ဖို့ကြိုးစားလိုက်တယ်။

"ရှီး …"

ကြည်ပြာ ကျယ်လောင်စွာ ရေရွတ်လိုက်တယ်။

မောင်မောင်ခက် ကြည်ပြာ့ရဲ့ နားရွက်သားလေးကို ညင်သာစွာ ကိုက်နမ်းပြီး …

"ဟေး … နင့်အမကြားသွားလို့ မဖြစ်ဘူးလေ"

ကြည်ပြာ ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲကို ရောက်နေရပါပြီ။ အော်ပြန်ရင်လည်း ဒီအတွေ့အထိတွေကို လက်လွှတ် လိုက်ရမှာစိုးတယ်။ မအော်ပြန်ရင်လည်း သူ့ပစ္စည်းလေးကွဲသွားမှာစိုးတယ်။ ကြည်ပြာဘယ်လိုလုပ်ရမလဲကွယ်။

မောင်မောင်ခက်တစ်ယောက်ကတော့ အပျော်ကြီးပျော်နေတယ်။ သူဘာလို့ပျော်နေသလဲ မိတ်ဆွေ သိလား။ ကြည်ပြာ့ပစ္စည်းလေးက သူ့အကြိုက်နဲ့ ကွက်တိဖြစ်နေလို့။

ပန်းနုရောင် ကြည်ပြာ့ပစ္စည်းလေးက မြင်ရုံနဲ့တင် တင်းကျပ်စီးပိုင်နေမယ်ဆိုတာ သိသာနေတယ်လေ။

ကြည်ပြာ သတိမဲ့စွာ သူမနှုတ်ခမ်းလေးကို ကိုက်ရင်း တင်သားလုံးလုံးလေးတွေကို နောက်ကို ပစ်လိုက်မိတယ်။ ထိပ်ဖူးကြီးနဲ့ လိင်တံနှစ်လက်မလောက်ဟာ ဇိကနဲဆို တိုးဝင်လာတယ်။ ခဏလေးပါပဲ၊ လုံးပတ်ကြီးရဲ့ဒဏ်ကို မခံနိုင်ဘဲ ကြည်ပြာ ရုတ်တရက်ကြီး ရှေ့ကို ပြန်တိုးသွားလိုက်ရတယ်။

"အား ... မရဘူး ကိုခက်၊ နင့်ဟာကြီးက မတရားကြီးလွန်းတယ်"

ဒီတစ်ခါတော့ ကြည်ပြာ သူမသူငယ်ချင်းစကားကို နားထောင်ပြီး လေသံလေးနဲ့ပြောလိုက်တယ်။ တကယ်တော့ ကြည်ပြာ စိုးရိမ်စရာမလိုပါဘူး။ ရေနွေးကန်ရဲ့မော်တာသံက သူတို့အသံလေးလောက်တော့ အသာလေးဖုံးလွှမ်းသွားစေနိုင်တယ်လေ။

"ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ကြည်ပြာ၊ အစမို့လို့ပါ။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ နင် ခံနိုင်ရည်ရှိလာမှာပါ"

မောင်မောင်ခက် နှစ်သိမ့်လိုက်တယ်။ သူငြိမ်သက်စွာပဲ ကြည်ပြာရဲ့တင်ပါးတွေ လှုပ်ရှားလာမှုကို စောင့်ဆိုင်းနေတယ်။

ကြည်ပြာ့ပစ္စည်းလေးက အရေကြည်တွေနဲ့ စိုစွတ်နေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဒီထိပ်ပိုင်းလေးကိုတောင် သွင်းဖို့ ကြည်ပြာ့အတွက် တော်တော်ခက်ခဲနေရတယ်။ ကြည်ပြာ အံလေးကိုကြိတ်၊ မျက်မှောင်လေးကိုကျုံ့လို့ နောက်ကို ပြန်ဆောင့်လာပြန်ပါပြီ။ ပထမ တစ်လက်မ၊ နောက် နှစ်လက်မ ... တဖြည်းဖြည်းနဲ့ တိုးဝင်လာ လိုက်တာ တစ်ဝက်နီးနီးရောက်တဲ့ထိအောင်ပါပဲ။

မောင်မောင်ခက် သူ့စိတ်တွေကိုထိန်းဖို့ရာ တော်တော်ကြီးပင်ပန်းလှတယ်။ သူ့သဘောနဲ့သူသာဆို သူ့ရဲ့ဥနှစ်လုံးကို အဖုတ်လေးနဲ့ ပစ်ရိုက်မိတဲ့တိုင်အောင် ဆောင့်သွင်းလိုက်ချင်ပြီ။ အခုတော့ ကြည်ပြာ ကြောက်ကြောက်နဲ့ နှဲ့သွင်းနေတာကိုပဲ သည်းခံပြီး စောင့်စားပေးနေရတယ်။

မကြာပါဘူး၊ ကြည်ပြာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ရှေ့တိုးနောက်ငင် ညင်သာစွာလှုပ်ရှားလာတယ်။ ဒီတစ်ဝက် လောက်လေး ဝင်တာကပဲ သူမအတွက် ဖူလုံနေသယောင်ယောင်။

သူဆက်လက် သည်းမခံနိုင်တော့။ အချိန်ကိုက်ပဲ စတင်ပြီးလှုပ်ရှားလိုက်ပါတော့တယ်။ သူ့တင်ပါး အားကို အသုံးပြုပြီး နုညက်တဲ့အတွင်းသားလေးတွေဆီကို တစ်လက်မချင်း တစ်လက်မချင်း နှဲ့သွင်းလိုက်ပါ တော့တယ်။

"အိုး ... ကိုခက်"

သူ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်တော့ဘူး။ ဝင်နိုင်သမျှဝင်အောင် သူ့လဒစ်ကြီးကို ကြည်ပြာ့ရဲ့ အတွင်းနံရံတွေ တစ်လျှောက် ပွတ်တိုက်ပြီးသွင်းနေပါတော့တယ်။ ကြည်ပြာ သူ့ရဲ့ဆောင့်အားကြောင့် ကန်ဘောင်ပေါ်ကို လက်ထောက်ပြီး လေးဘက်ထောက်ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်သွားတယ်။

ကြည်ပြာ့ရဲ့နို့တွေဟာလည်း ညင်သာစွာ လှုပ်ယမ်းနေတယ်။ လဒစ်ကြီး တစ်ရစ်ချင်း တစ်ရစ်ချင်း ဝင်လာသလို ကြည်ပြာ့လက်တွေဟာလည်း ကန်ဘောင်ကို တင်းသထက်တင်းအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားမိတယ်။

"ကိုခက် ... အိုး ကိုခက် ... အိုး ... တော်လောက်ပြီထင်တယ် ကိုခက်ရယ်"

ပစ္စည်းလေးထဲက ပြင်းထန်လွန်းလှတဲ့ နာကျင်မှုကို ခံစားရင်း ကြည်ပြာ ထစ်ငေါ့စွာ ပြောနေတယ်။

"မ ... ရ ... ဘူး ကြည်ပြာ ... ငါ့စိတ်တွေ မထိန်းနိုင်တော့ဘူး"

နောက်တစ်လက်မ ထပ်သွင်းရင်း မောင်မောင်ခက် တိုးတိတ်စွာပြောလိုက်တယ်။

ကြည်ပြာ့နှုတ်ခမ်းပါးလေး တိုးတိတ်ပွင့်ဟသွားတယ်။

"အ ..."

မောင်မောင်ခက် မိနစ်အနည်းငယ်လောက် နားနေလိုက်တယ်။

ကြည်ပြာ တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ကြီးကို ခံစားနေရတယ်။ လုပ်လေမြုပ်လေဆိုတာ ဒါမျိုးကို ပြောတာနေမှာ။ ကြည်ပြာ မလှုပ်ရဲတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် အဖုတ်လေးရဲ့ တုံ့ပြန်မှုကတော့ အလွန်ကောင်းနေပြီလေ။ ကြည်ပြာ လိုချင်တယ် မလိုချင်တယ်တော့ မသိဘူး၊ ကြည်ပြာ့ အဖုတ်ကလေးကတော့ အလွန်နဲ့ကို လိုအပ်နေပြီဆိုတာ သိလိုက်တယ်။

မောင်မောင်ခက် ရှေ့ကို နည်းနည်းငိုက်လိုက်ပြီး ကြည်ပြာ့ကိုယ်ကို ကန်ဘောင်တွေဆီကနေ ဆွဲယူပြီး နို့လေးတွေကို လှမ်းဆွဲလိုက်တယ်။ ဒီနို့လေးတွေရဲ့ အထိအတွေ့ကို အရသာခံနေတယ်။ နို့သီးခေါင်းလေးတွေ အပြင်ကို ချွန်ထွက်လာတယ်။ သူ ပန်းရောင်နို့သီးခေါင်းလေးကို ဆွဲထုတ်ကြည့်တယ်။ လက်ညှိုးလေးနဲ့ ပြန်ဖိသိပ်ထည့်တယ်။ နို့သီးခေါင်းတွေဟာ မာတောင်ပြီး ပိုပြီးချွန်ကော့ထွက်လာတယ်။ မောင်မောင်ခက် ညင်သာစွာဆော့ကစားနေရာကနေ အားမရတော့ဘဲ နို့သီးခေါင်းတွေကို ကြမ်းတမ်းစွာ ဆိတ်ဆွဲဖျစ်ညှစ်နေပါတော့တယ်။

ကြည်ပြာ့တစ်ကိုယ်လုံး ပျော့ခွေကျသွားတယ်။ သူမရဲ့လက်နှစ်ဖက်ဟာ အားမရှိသလို ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်ကို တွဲလောင်းကြီးကျလို့။ ကြီးမားတဲ့လိင်တံကြီးက သူမအဖုတ်လေးထဲကို သပ်လျှိုသွင်းခံထားရသလို၊ သူမရဲ့ နို့သီးခေါင်းတွေဟာလည်း ပြင်းထန်စွာ ဆိတ်ဆွဲခံနေရတဲ့အတွက် ညည်းညူရင်း ကူကယ်ရာမဲ့အော်ဟစ်နေပါတော့တယ်။

မောင်မောင်ခက်ကတော့ ဒီအော်သံတွေကပဲ သူ့ကို အားပေးအားမြှောက်ပြုနေသလို ဆောင့်အားကို ထပ်တင်လိုက်တယ်။ အံ့သြစရာကောင်းစွာပဲ ကြည်ပြာတစ်ယောက် သူမရဲ့ရှိုက်သံတွေနဲ့အတူ တင်ပါးလုံးလုံးလေးတွေကို ပြန်ဆောင့်လာပါတော့တယ်။

ကြည်ပြာက သူ့အလုပ်ကို သူလုပ်နေသလို မောင်မောင်ခက်ကလည်း သူ့တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်နေတယ်။ ကြည်ပြာ့တစ်ကိုယ်လုံး သူ့လက်ပေါ်ရောက်နေစေခြင်းက နို့တွေကို ကိုင်ချင်သလိုကိုင်လို့ ခွင့်ပြုထားသလိုပါပဲ။ သူ့ရဲ့ဘောနှစ်လုံးဟာ ကြည်ပြာ့အစေ့လေးကို ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ခတ်နေသလိုလက်တွေကလည်း နို့သီးခေါင်းတွေကို လူမဆန်စွာ လိမ်ဆွဲဖျစ်ညှစ်နေပါတော့တယ်။ ဒါပေမယ့် နှစ်ဦးစလုံးကောင်းလာအောင်တော့ မောင်မောင်ခက် သတိလေးနဲ့ဆောင့်နေဆဲ ...။

နို့သီးတွေကို ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းတဲ့ ဆိတ်ဆွဲအားကြောင့် ကြည်ပြာ ရမ္မက်မီးတွေ တောက်လောင်လာသလို သူမပေါင်နှစ်ချောင်းဟာလည်း အလိုလိုစေ့ကပ်သွားတယ်။ မောင်မောင်ခက် အရင်ချခဲ့တဲ့ ဆော်လေးတွေကတည်းက သိခဲ့တယ်။ မိန်းမတွေရဲ့နို့သီးခေါင်းတွေက တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မတူကြဘူး။ တချို့က နည်းနည်းထိလိုက်တာနဲ့ အရမ်းကို ရွတက်လာတယ်။ တချို့တွေကျတော့ ကြည်ပြာ့လိုပဲ အတင်းကို ပွတ်သပ်ကိုင်တွယ်

ဖျစ်ညှစ်ဆိတ်ဆွဲ စုပ်ယူပေးမှ ရွတက်လာတယ်လေ။ တစ်ခါတစ်လေ ပြီးတောင်ပြီးသွားနိုင်တယ်။ ဒီလို နို့သီးခေါင်းတွေကို ကိုင်တွယ်ကစားပေးရင် ကြည်ပြာ ပြီးသွားနိုင်မလားဆိုတာ မောင်မောင်ခက် အရမ်းကို သိချင်နေတယ်။

သိချင်စိတ်နဲ့အတူ ဖျစ်ညှစ်နေတဲ့ လက်ချောင်းတွေရဲ့အားကို တိုးမြှင့်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကြည်ပြာရဲ့ ပေါင်နှစ်ဖက်နဲ့အတူ သူမအဖုတ်ကလေးဟာလည်း ဆတ်ကနဲဆိုသလို တင်းကျပ်စေ့ကပ်သွားတယ်။ ကြည်ပြာ့ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ပြန်ပြီးတောင့်တင်းလာတယ်။ ပုရွတ်ဆိတ်တွေ အကောင်ပေါင်းသိန်းသန်းမက တက်လာ သလို ကြည်ပြာ့တစ်ကိုယ်လုံးဟာ မနေနိုင်လောက်အောင် ရွစိပြီး ပူခြစ်နေပြီ။

ကြည်ပြာ့အဖုတ်လေးထဲ တင်းကျပ်နေအောင် နစ်ဝင်နေတဲ့ လိင်တံကြီးရဲ့ ကောင်းလွန်းမှုဟာ သူမ အဖုတ်လေးကတစ်ဆင့် ဘေးပတ်ပတ်လည်က ကြွက်သားတွေ၊ စအိုဝ အို ... တစ်ကိုယ်လုံးကိုပဲ ပျံ့နှံ့နေပြီလေ။ ဆုတ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ခံနေရတဲ့ ကြည်ပြာ့နို့သီးခေါင်းတွေဆီက ဖီလင်တွေက ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲဆို အဖုတ်လေးကို တင်းကနဲနေအောင် ညှစ်လိုက်မိတဲ့အထိပဲ။ ကြည်ပြာ ပေါင်တွေကို တင်းသထက်တင်းအောင် စေ့လိုက်မိတယ်။ ကြည်ပြာ သူမကို ပက်ပက်စက်စက်ဆောင့်လိုးနေတဲ့ သူ့ကို မရပ်စေချင်တော့ဘူး။

ကြည်ပြာတစ်ယောက် သူမကိုယ်သူမ ဘာကိုလိုချင်နေတယ်ဆိုတာ မဝေခွဲနိုင်တော့ဘဲ သူမအဖုတ် လေးထဲက လိင်တံကြီးကို ရှိရှိသမျှအားနဲ့ ညှစ်နေမိတယ်။ ပိုပြီးနစ်ဝင်စေချင်တယ်။ ပိုပြီးပြင်းထန်စေချင်တယ်။ ပိုပြီးဆောင့်စေချင်သေးတယ်။ ပိုပြီးဆိတ်ဆွဲဖျစ်ညှစ်စေချင်တယ်။ ကြည်ပြာတွေးနေတာနဲ့ တစ်ချိန်တည်းလိုပဲ ကိုခက်ဟာ သူ့ဒုတ်ကြီးကို ဘောနှစ်လုံးပါ နစ်ဝင်သွားမလား ထင်ရလောက်အောင် ဆောင့်နေလိုက်တာ ကြည်ပြာတစ်ယောက် အသေအလဲကို အော်ဟစ်နေရပါတော့တယ်။ မောင်မောင်ခက်ဟာ အဖုတ်လေးနဲ့ နို့တွေရဲ့ဆက်သွယ်မှုကို မပြတ်ရအောင် နို့တွေကို ပိုပြီးဖျစ်ညှစ်လိုက်တယ်။ မောင်မောင်ခက်က အပေါ်ကိုညှစ်၊ ကြည်ပြာက အောက်ကိုညှစ်နဲ့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အပေးအယူမျှနေတယ်။ တင်းကျပ်ဖျစ်ညှစ်နေတဲ့ ကြည်ပြာ့ အဖုတ်လေးကို မောင်မောင်ခက် အသားကုန်ကို ဆောင့်နေပါတော့တယ်။ ဇက်ကြိုးလွတ်တဲ့မြင်းတစ်ကောင်လိုပဲ သူမကို နင်းကန်ဆောင့်နေသူရဲ့အကြံအတိုင်း ကြည်ပြာတစ်ယောက် အရမ်းကို နှာထန်နေပါပြီ။

ကြည်ပြာ့ကာမဆန္ဒတွေ တစ်ကြိမ်ထက်တစ်ကြိမ် တိုးတိုးပြီးတက်လာနေတယ်။ ကြည်ပြာ ဟိုးအဝေး ဆီက နာကျင်စွာအော်ညည်းသံလေးကို နားထဲက ကြားနေရတယ်။ နောက်မှ သိရတာက အော်နေသူက သူမ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာပါပဲ။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဆောင့်ချက်ချင်းအားပြိုင်နေတယ်။ ကြည်ပြာရဲ့ နောက်ပြန်ဆောင့်ချက်နဲ့ မောင်မောင်ခက်ရဲ့ မြင်းရိုင်းတစ်ကောင်လို သန်မာတဲ့ဆောင့်ချက်တွေဟာ တစ်ချက်နဲ့တစ်ချက် ပိုပြီးအားပါ လာတယ်။ အဆုံးမှာ ... ပါးပြင်နုနုပေါ်မှာ မျက်ရည်စလေးတွေရဲ့ ပူနွေးမှုနဲ့အတူ ကြည်ပြာ့စောက်ခေါင်းလေး အထဲကိုလည်း ပူနွေးလှတဲ့အရည်တွေရဲ့ လွှတ်ထုတ်မှုကို ခံစားလိုက်ရတယ်။

တစ်ချက်ဆောင့်လိုက်တိုင်း တစ်ခါ အဖုတ်ကလေးထဲကို သုက်ရည်တွေ ဗျစ်ကနဲ ဗျစ်ကနဲ ပန်းဝင် လာတယ်။ ဆောင့်ချက်အားကလည်း လျော့မသွားဘူး။ ပိုပြီးတောင် လိင်တံကြီးဟာ တင်းမာလာတယ်။ ကြည်ပြာ့ ကာမဒီရေတွေဟာ ဆောင့်ချက်တွေနဲ့လိုက်ပြီး အမြင့်မားဆုံးကို ရောက်သွားတယ်။ ကြည်ပြာ ဒါမျိုး တစ်ခါမှမဖြစ်ဖူးဘူး။ သုက်ရည်တွေရဲ့ ပူနွေးမှု၊ တောင့်တင်းလှတဲ့လိင်တံကြီးရဲ့ ဆောင့်ချက်တွေကြောင့် ကြည်ပြာ သည်းတုန်အူတုန်လောက်အောင်ကို ကောင်းသွားတယ်။ ခြေချောင်းလေးတွေ ကုပ်ကွေးသွားတယ်။

ကြည်ပြာ့ခန္ဓာကိုယ်လေး တုန်တက်သွားတယ်။ ကြည်ပြာလက်လေးတွေဟာလည်း မောင်မောင်ခက်ကို အားကုန် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်မိတယ်။

"အား ... အား ... အား ..."

ကြည်ပြာမောဟိုက်နွမ်းလျစွာ အော်လိုက်မိတယ်။

ဒီရေလှိုင်းတွေလို ကြည်ပြာခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးပေါ်ကို တစ်လိမ့်ချင်း တစ်လိမ့်ချင်းတက်လာတဲ့ ကာမ သုခအရသာတွေကြောင့် ကြည်ပြာ ဘာကိုမှ မတွေးနိုင်တော့ဘူး။ ဘာကိုမှ နားမလည်နိုင်တော့ဘူး။ သူမကိုယ် သူမ ဘာဖြစ်သွားမှန်းလည်း မသိတော့ဘူး။ သူမအဖုတ်လေးကတော့ သူမစိတ်တွေနဲ့ ဆန့်ကျင်စွာ ကာမ အရသာ ပိုပြီးခံစားရအောင် ဆက်လက်ဆောင့်နေဆဲ၊ ဆက်လက်ဖျစ်ညှစ်နေဆဲ။

မောင်မောင်ခက်ရဲ့ပြီးဆုံးမှုဟာလည်း ကြည်ပြာနဲ့အတူ ပြင်းထန်အားပါလှတယ်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အကြောဆွဲသလို ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ လှုပ်သွားတယ်။ မောင်မောင်ခက် ကြည်ပြာ့မျက်နှာကို စိုက်ငေး ကြည့်နေမိတယ်။

ကြည်ပြာမျက်ဝန်းအစုံဟာ တုန်လှုပ်နေတယ်။ ပြုံးကျယ်မှုနဲ့အတူ မျက်ရည်စတွေ ပြည့်လျှံနေတယ်။ မျက်ရည်စတွေနဲ့အတူ ကြည်ပြာ့အဖုတ်လေးထဲမှာလည်း များပြားတဲ့သုက်ရေတွေ လျှံထွက်လာလိုက်တာ ဘောနှစ်လုံးတစ်လျှောက် သူမပေါင်ခြံကြားလေးတွေကိုဖြတ်ပြီး ရေထဲကို တစက်စက်ကျနေတယ်။ သုက်ရည် တွေဟာ ဆက်လက်ထွက်နေဆဲပဲ။ မောင်မောင်ခက် ရှိသမျှသုက်တွေကို လွှတ်ထုတ်ဖို့ကြိုးစားနေတယ်။ ဒါမှ သူ့ကောင်ကြီးခေါင်းကျိုးသွားမယ်ဆိုတာ သူသိနေတယ်လေ။

သူဆောင့်ချက်တွေကို တဖြည်းဖြည်းချင်း လျှော့ချလိုက်တယ်။ အောက်က ချစ်သူနှစ်ယောက်ကတော့ ဂဟေဆက်နေဆဲ။ ကြည်ပြာ့စောက်ခေါင်းထဲက ဆွဲဆုတ်နေမှုကို မောင်မောင်ခက် ဇိမ်ခံပြီး ခံစားနေတယ်။ ကြည်ပြာလည်း ဘယ်လောက်ကောင်းသွားတယ်ဆိုတာ သူသိလိုက်တယ်။

ဇိမ်ခံလို့အားရတော့မှ သူ့ပြောင်စံရှားကြီးကို ကြည်ပြာ့အဖုတ်လေးထဲကနေ ဖြည်းညင်းစွာ ထုတ်ယူ လိုက်တယ်။ ကြည်ပြာ တိုးတိတ်စွာ ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်တယ်။ ပိုးသားလို နူးညံ့နေတဲ့ အဖုတ်လေးထဲကနေ ညင်သာစွာ ဆွဲထုတ်လိုက်တာဟာ မောင်မောင်ခက်ကို စိတ်လှုပ်ရှားစေပြန်တယ်။ ကောင်းလိုက်တဲ့အဖုတ်လေး။ တကယ့်ကိုကောင်းတယ်။ မောင်မောင်ခက် ထပ်လုပ်ချင်နေတုန်းပဲ။ မကြာခဏ ဒီလိုအခွင့်အရေးရဖို့ကိုလည်း ဆုတောင်းနေမိတယ်။